

sen for ikke at lave en 100 pct.s eftergivelse er, at det vil fratage landene ansvaret for selv at bidrage til en løsning, og det vil virke uretfærdigt på lande, der har været mere tilbageholdende med at gældsætte sig. Er der en ændring i holdningen? Mener den nuværende udviklingsminister, at det ikke er sandt mere?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg vil gerne gentage, at det er regeringens politik at bruge 1 pct. på ulandsbistand, og den ene procent inkluderer altså disse ekstra 10 pct., så vi kommer op på 100 pct.s gældseftergivelse.

Jeg vil også gerne gentage, at vi altså har en opdrift i de midler, og jeg tror, det er en fornuftig måde at gøre det på. Det er jo et spørgsmål om at bruge pengene fornuftigt, også over for ulandene, og den danske regering er af den holdning, at de 100 mio. kr. vil gøre godt. De lande starter på ny, kan man sige, uden at have gæld til Danmark. De skal ikke bare have slettet deres afdrag, som de ikke kan betale, men hovedstolen kommer væk, så disse lande får en kreditværdighed, der gør, at de – og det er hele baggrunden for initiativet – faktisk kan komme til at føre en økonomisk og socialt meget fornuftig politik, så det netop er de fattigste, gældseftergivelsen kommer til gode.

Så mener hr. Jens Hald Madsen, at ministeren siger, at 100 mio. kr. ikke har nogen effekt. Det sagde jeg sådan set overhovedet ikke. Jeg sagde, at jeg mener, at ud af den ene procent, vores bistand udgør af bruttonationalindkomsten, har vi også råd til at eftergive gæld. Jeg vil ikke gentage mig selv yderligere, men kun sige, at det er en god idé, at udviklingslandene får eftergivet deres gæld.

Jørn Jespersen (SF):

Udgangspunktet for diskussionen er jo glædeligt. Ministeren har meget tydeligt givet tilsagn om, at HIPC-godkendte lande får en 100 pct.s gældseftergivelse på alle de typer lån, de har modtaget af Danmark.

Jeg synes, det udestående i forbindelse med de spørgsmål, der er stillet i dag, er diskussionen om, hvorvidt finansieringen skal tages af ulandsrammen. Her synes jeg, der var en god åbning fra ministerens side i hendes første svar, som gik på, at hvis der kunne skabes et flertal, var man sådan set også fra regeringens side indstillet på at diskutere det. Det samme siger ministeren til Politiken den 14. marts 2001, hvor det

påvises, at løfterne til ulandene i en vis forstand er gratis, bare man tager pengene fra ulandsrammen.

Ministeren siger, at der ikke er politisk flertal for at øge ulandsbistanden, men vil regeringspartierne i givet fald være med til at forme et sådant flertal, hvis det viser sig, at det kan lade sig gøre? Ja eller nej?

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Jeg gentager gerne mig selv. Det er regeringens politik at bruge 1 pct. af bruttonationalindkomsten på ulandsbistanden, og i den ene procent skal der være plads til den gældseftergivelse, som vi er enige om beløber sig til de 100 mio. kr., som efterhånden er tilbage, efter at Danmark har eftergivet en stor del af sin gæld i forvejen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2125

10) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren arbejde for, at også eksportkrediteftergælden til Danmark i de fattigste ulande bliver eftergivet (ca. 3,5 mia. kr.)?«

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren arbejde for, at også eksportkrediteftergælden til Danmark i de fattigste ulande bliver eftergivet?

Man må jo sige, at det spørgsmål måske allerede er ved at være besvaret. Men jeg vil gerne lige uddybe det og sige, at eftergivelse af eksportkrediteftergælden jo i mange år har været et centralt element i de gældsinitiativer, som det internationale samfund har taget, senest under HIPC.

Ud over de 22 lande, som er under behandling i HIPC for indeværende, er der en række andre fattige, højt forgældede lande, som i løbet af de kommende år kan komme ind under initiativet. Det drejer sig om i alt 13 lande, og af disse har kun ét, nemlig Sudan, en betydelig eksportkrediteftergæld til Danmark. I tilfælde af, at Sudan på et tidspunkt opnår gældseftergivelse, vil man naturligvis også fra dansk side eftergive gæld efter de internationalt aftalte regler og eventuelt oveni yde en fuld gældseftergivelse. Det må vi tale om til den tid, for det er klart, at